

Dobré ráno. Koukám, že jsem sebe samu nechala v napětí, zda mi Přísná dá kousek masa.

Nedala, večer jsem z ní ani molekulu masovou nevymámila. Nebyla ale úplně zlá, protože mi do mističky přistál kousek žloutku. Syrovýho žloutku, takový to žlutý z vajíčka, i špetka něčeho třesavýho tam bylo, to je prý bílek. Bílek bílý rozhodně nebyl, prý zbledlá při vaření, mně to ale obojí chutnalo syrový, taková dobrota. Začínám závidět jejím psům, podobný mňamky se jim střídají v miskách průběžně, žádnéj stereotyp. Ne jak já teď s těma granulema. Jasný, že k snídani byly zase jen granule.

Po snídani volali zase páníčkové. Já už ty jejich hovory jak se mám, co dělám, ignoruju, nestojí mi za štěknutí. Navíc se jim prý ztratil ručník. V tom jsem nevinně, jsem v klidu, mají si to hlídat jako doma. Oni zněli poněkud našťvaně, dobře jim tak. Abych dala najevo, co si o tom všem (přestěhování, granulích, polepšovně, ztraceným ručníku atd.) myslím, vykadila jsem se Přísný v kuchyni. Akorát domluvila s páníčkama a šla na záchod, no tak já teda taky musela. Nemůžu za to, že se mi předtím na zahradě nechtělo a dělala jsem radši skopičiny.

Přísná kupodivu neřvala, když můj vzkaz našla. To páníček ječel kdysi ukrutně a ječí občas ještě teď, až mi to bubínky trhá. (Jsem pes, mám kolem boltce 17 svalů a vnímám frekvence, o kterých se dvouožcům nezdá, stačilo by tedy jen pošeptat.) To jsem byla malý miminko a nemohla se ještě ovládat, venku přšelo nebo sněžilo, nebo jsem přilítnula rozjařená z venku a najednou přišla potřeba... Akutní potřeba se mi ještě dneska tu a tam přihodí, ale jinak jsem čistotná fena. Aby ne, když jsem čistokrevná. S PP, jakože průkazem původu. Zpět k tématu, Přísná jen lehce brblala sama pro sebe, když můj „prý ukázkový granulový“ hovňous sbírala. Ona z něj měla snad i radost, jak mi trávení funguje pěkně. Nechápu, radovat se nad h...

Radost ji přešla, když měla z Černý trojnožku. Prý je to kopyto z pakoně a zase si servala polštářek na přední noze. Jak může mít kopyto polštářek? Každopádně má teď kopyto zavázanou nohu a botičku. Aaach, botičky, ty já ráda, kradu paničce ty její a dvounohým štěňatům takový plastový botičky, jen pár pásků to horem má a takovýho řevu kvůli tomu onehdá bylo. Opakuji, nám stačí pošeptat, když je něco špatně. Nebo si botičky schovávat.

Jinak bylo dneska zase hrozný vedro, ještě horší než včera. Přísná přijela odněkud zase celá splavená a funěla jak lokomotiva. Jsem ji tedy moc netrápila s pobytem venku a blbly jsme vevnitř. Půjčila mi nějaký velký hračky od Pruhatce a Černý, konečně velikost hračky pro jezevčíka. Když budu hodná (a to já jsem pořád), něco mi dá s sebou k páníčkům. A že prý se už jen 4x vyspíme a budu zase doma. To si neumím představit, já vnímám jen teď a tady.

Teď a tady jsem večer nepřelstila Přísnou. Myslela jsem, že když budu ořňovat, dostanu maso nebo nějakou dobrůtku k večeři. Smála se, že to sice zkouším pěkně, ale mám smůlu, protože Pruhatej s Černou mají dneska výjimečně k žrádlu svý granule. Dala mi jednu jejich velkou bobuli ochutnat a ble, to ty moje pidi jsou lepší. Takže jsem potupně schroustala svou dávku a kuju pikle na zítra, čím se zase pomstím